

Περίληψη «Το κάλεσμα της άγριας φύσης» του Τζάκ Λόντον

Αντώνης Λορίδας Γ2'

Κάποτε σε μια μεγάλη έπαυλη ενός δικαστή ζούσε ένα σκυλί που το έλεγαν Μπακ. Γεννήθηκε και μεγάλωσε σε εκείνο το σπίτι στην ηλιόλουστη Σάντα Κλάρα. Όσπου ένας υπηρέτης που τον μισούσε τον πούλησε σε κάποιους λαθρεμπόρους, όταν ήταν τεσσάρων.

Αυτό έγινε το Φθινόπωρο του 1897, όταν άρχιζε η χρυσοθηρία στον Παγωμένο Βορρά. Χιλιάδες άτομα πήγαιναν προς τον Βορρά, για να δοκιμάσουν την τύχη τους και έψαχναν απεγνωσμένα σκυλιά ικανά να τραβάνε ένα έλκηθρο. Βαριά σκυλιά με ισχυρούς μυς. Ο Μπακ αντιστάθηκε, χτυπήθηκε βίαια με ένα ρόπαλο και κατάλαβε ότι η περαιτέρω αντίσταση είναι ανώφελη και έτσι τον άφησαν χωρίς νερό και τροφή για μέρες, επειδή δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν. Αλλά το πνεύμα του δεν έπεσε. Πουλήθηκε τελικά σε έναν σκουρόχρωμο γίγαντα που τον έλεγαν Φρανσουά, ο ίδιος δεν ήταν μόνος, αλλά είχε και έναν συνεργάτη τον Πέρο. Τα σκυλιά τα οποία τα είχαν αγοράσει ο Πέρο και ο Φρανσουά δεν ήσαν σκυλιά της πόλης. Ήταν θηρία άγρια, τα οποία δεν ήξεραν κανέναν άλλο νόμο παρά το νόμο του ρόπαλου, του κυνόδοντα και του ματσουκιού. Ο Μπακ έμαθε νωρίς ότι, εάν κατέρρευε, αυτό θα ήταν το τέλος του. Και ήταν αποφασισμένος να μην καταρρεύσει.

Ο Φρανσουά του έβαλε ένα λουρί με πόρπες που ήταν παρόμοιο με αυτό που βάζουν στα άλογα. Σε αυτό το περιβάλλον, φαινόταν σχεδόν φυσικό ότι τα σκυλιά έπρεπε να εργαστούν όπως τα άλογα που είχε δει να δουλεύουν ο Μπακ στην Σάντα Κλάρα. Αν και η δουλειά ήταν σκληρή, δεν την μίσησε. Ο Μπακ είχε διαπιστώσει ότι ήταν λιγότερο οδυνηρό να αλλάξει τους τρόπους του από το να εκδικηθεί τους κυρίους του. Δεν ρώτησε τίποτα, δεν έδωσε τίποτα, δεν περίμενε τίποτα.

Ο Μπακ ήταν πεινασμένος τις περισσότερες φορές, καθώς δεν είχε ποτέ αρκετή μερίδα φαγητού. Έκλεψε ακόμη και τρόφιμα, επειδή το στομάχι του το ζητούσε. Για να επιζήσει στο αυστηρό αυτό περιβάλλον, ο Μπακ έπρεπε να προσαρμοσθεί στις εχθρικές συνθήκες. Εάν δεν έκανε έτσι, θα είχε προκαλέσει έναν γρήγορο και φοβερό θάνατο για τον ίδιο. Η ευγενής ανατροφή του ήταν ένα μειονέκτημα σε αυτήν την άσπλαχνη προσπάθεια για επιβίωση, ανάμεσα σε κόπους, στην παγωνιά, και την λιμοκτονία.

Όμως όχι μόνο ο Μπακ έμαθε από την εμπειρία αλλά τα μακροχρόνια νεκρά ένστικτα ξαναζωντάνεψαν μέσα του. Η εξημέρωση των προηγούμενων γενεών εξασθένησε. Θα μπορούσε ακόμη να υποστηριχτεί ότι επανήλθε στη φύση του. Ο Μπακ επέζησε.

Κυριεύτηκε ακόμη από μια ακατανόητη υπερηφάνεια για την εργασία του που προέρχεται από την λησμονία της ζωής.

Ο Μπακ θέλησε την ηγεσία της αγέλης από ένα άλλο σκυλί τον Σπίτζ, που ήταν ένας καλός ηγέτης. Ο Μπακ το θέλησε αυτό, επειδή ήταν μέρος της φύσης του, εξίσου φυσικό με τον ήχο της παλιάς κραυγής λύκου. Αλλά, για να κερδίσει την ηγεσία της αγέλης, θα έπρεπε να παλέψει με αυτόν. Και θα έπρεπε να είναι μια πάλη μέχρι τέλους με τον Σπίτζ. Ο Μπακ πάλευε από ένστικτο, αλλά μπορούσε επίσης να χρησιμοποιήσει το μυαλό του. Νικώντας τον Σπίτζ ήταν χτυπημένος αλλά νικηφόρος, αυτό ήταν το δικό τους δικαίωμα. Το είχε κερδίσει και δεν θα το ανεχόταν, αν οι κύριοί του δεν το τηρούσαν.

Όταν έγινε επικεφαλής ο Μπακ ένιωθε πολύ μεγάλη χαρά. Έτσι ο Μπακ επέβαλλε πειθαρχία και όταν κάποιος έκανε κάτι ο αρχηγός γρύλιζε και σκόρπιζε το φόβο.

Μετά από τριάντα ημέρες έφτασαν στο Ντόσον τα σκυλιά και δόθηκαν στο ταχυδρομείο. Εκεί πηγαίνουν διάφορες διαδρομές, τα σκυλιά ήταν πεινασμένα. Όσπου μια μέρα ήρθαν δύο άντρες από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Πουλήθηκαν σε αυτούς που ήταν ανίδεοι από έλκηθρα. Μαζί με τους δύο άντρες ήταν και μία γυναίκα. Οι τρεις τους μάλωναν συνέχεια, γιατί δεν ήξεραν τις μερίδες φαγητού των σκυλιών και τη σωστή ποσότητα των αποσκευών.

Όσπου μια μέρα σκληρής ταλαιπωρίας και πείνας λύγισε και έπεσε κάτω ο Μπακ. Το ένα αφεντικό προσπαθούσε να τον σηκώσει με το καμτσίκι, αλλά ένιωθε τόσο εξαντλημένος, που δεν καταλάβαινε ότι τον χτύπαγε. Την ώρα εκείνη τους έβλεπε ο Τζον Θόρτον που τους είπε να μην το χτυπάνε τόσο βίαια, και από εκείνη την μέρα τον πήρε μαζί του. Την επόμενη μέρα που είχε αναρρώσει και τότε ένιωθε ένα χάιδεμα από το καινούργιο αφεντικό, ένιωθε μετά από πολύ καιρό αγάπη και νοσταλγία που ο ίδιος δεν είχε ξαναανιώσει από τότε που ζούσε στην έπαυλη. Και έτσι, όταν είχε γίνει περισσότερο καλά, έπαιζαν και μαζί με τα άλλα σκυλιά που είχε ο Τζον Θόρτον. Ύστερα από κάποιες μέρες ο Μπακ αποφάσισε να πάει στο δάσος μόνος του. Εκεί συνάντησε έναν άλλο λύκο που ο συγγραφέας τον χαρακτήριζε αδελφό. Έπαιζαν και έπειτα, όταν γύρισε είχε βεβηλωθεί το σπίτι από Ινδιάνους, ο αφέντης του πέθανε...